

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 209.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000563280/facsimile.pdf> (tilgået 28. november 2021)

Anvendt udgave: Martin Luther

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

«Der kom I da ikke med uden jeres Vilje, Doktor Karlstadt,» sagde Magister Philip; «og havde I holdt jer borte fra den Sag, var I hellerikke kommen paa Bandullen nu.»

«Nej, det kan jo godt være, jeg har været noget ude om det selv. Men Æren for det — den er Doktor Martin da i hvert Fald kjønt bleven ene om.»

«Hvad, — der er jo ingen Ære ved saadant noget,» tog nu Doktor Luther Ordet. «Der skal jo ingen Dygtighed til. Det er blot, om man tør sige det eller — bliver tvungen til at sige det, — det skal der ingen Lærdom eller Dygtighed til. — Men vi kommer til at gaa nu. Farvel, Doktor Karlstadt! — Kom saa, Hr. Magister!» — — —

De gik videre ud ad Collegiegaden — en Tid uden at sige noget.

«Han er meget forfængelig, Doktor Andreas,» kom det endelig fra Magisteren.

«Nej, men han veed sletikke, hvad det er for noget, det-hér andet. Han troer, det er ligesom med at tage Grader i Lærdom. Han troer, det kommer an paa Begavelsen. Og i saa Fald skulde han jo ogsaa have Ære for det. — Det er kun sært, at han vil have med sligt at skaffe, naar han kunde blive fri. Men nu fortryder han det vel ogsaa.»

«I forstaar ikke Karlstadt, Doktor Martin. Jeg maa dog tilstaa, at jeg forstaar ham nok saa godt, som jeg forstaar jer, — omendskjønt jeg vilde aldrig handle som han. Alt, hvad han tager sig for, det kan jeg forklare af ene Forfængelighed. Men hvad skal jeg sige om jer! Det er ikke Forfængelighed, men det er jo hellerikke af Lyst, I handler. I sagde, før vi gik op til Doktor Karlstadt, at I var angst for at gjøre det, I har for i Morgen — — Nej, jeg forstaar jer sletikke —»

Doktor Luther brød ud i en egen vildsomt flakkende Latter, der tydelig nok ikke var lavet, men dog hellerikke havde med Munterhed at gjøre. «Naa, det kan I ikke forstaa, Magister Philip. Nej, af Lyst synes jeg ikke jeg kan kalde det, — at jeg skulde have gjort alt dette af Lyst. Men jeg mærkede jo, at f. Ex. Kunz Heinrich og hans Børn, som jeg før havde talt meget fortroligt med — og mange andre — de gav mig en Sludder for en Sladder i Skriftestolen og skyndte sig væk, naar jeg sagde, at jeg ikke regnede de Afladsbreve, de havde kjøbt, for nogen Ting værd.